

se ponavljajo znani dogodki: rop, požig, ubijanje . . . In tako je položaj po celem svetu prav resen. Splošno se sodi, da zna v spomladi priti do še resnejših dogodkov in strah svetovne vojske stoji zopet pred nami . . .

Za koga ni denarja? Mi imamo milijone in milijone za visoke penzije in ministre; ali za socialne zahteve, to je za pomoč delavcem, obrtnikom in kmetom, nimamo na Avstrijskem nobenega denarja. Francoska vlada je izdala v tem oziru zanimive številke, ki dokazujejo, da je naša država v socialnem oziru jako zanemarjena in klavirna. V naslednem podamo te številke, ki nam kažejo izdatke posameznih držav v socialne namene;

država	skupni izdatek franki	% skupnega proračuna	na glavo
Anglija	300.000.000	6 45	6 65
Švica	6.000.000	4 00	5 75
Francoska	120.000.000	3 00	3 00
Nemčija	81.000.000	2 15	1 25
Italija	21.000.000	0 94	0 62
Avstrija	14.500.000	0 53	0 29

V ljudske namene izda torej največ Anglija (300 milijonov frankov), Avstrija pa komaj 14¹/₂ milijonov. Anglija izdaja v socialne namene 6¹/₂% vseh svojih izdatkov, Avstrija pa le ¹/₂%!! To je dokaz, da se pri nas še vedno ne pozna gospodarskih potreb ljudstva.

Beg špijona. Francoski stotnik Lux, ki je bil na Nemškem zaradi vohunstva vjet in na večletno ječo obsojen, zamogel je iz trdnjave Glatz pobegniti. Francoski vojni minister je imel neokusnost, da je Luxa oficijelno sprejel.

Draginja na Angleškem. Londonski dopisnik lista „Berliner Lokalanzeiger“ pripoveduje o draginji v Londonu prav gorostasne stvari. Potemtakem vladajo tam le-te cene: 1 kila govejega mesa od 2 46 do 3 — kron; ovčjega mesa 2 72 K, svinjskega 2 60 K, 1 kila putra 4 80 K, 10 krompirjev 1 60 K. Mleko košta na Angleškem celo 51 vinarjev za 1 kvart (to je nekaj čez 1 liter). To je posledica, da se je na Angleškem zanemarilo kmetijstvo, da se je kmetje odpravilo in da se mora zdaj življenska sredstva iz tujine dobivati.

Portugalska vlada je zaplenila vse dragocenosti pregnanega kralja in jih bode zdaj razprodala. Vrednost teh dragocenosti znaša okroglo 15 milijonov kron. Del kupnine hoče vlada porabiti v namene ljudske izobrazbe, del pa za — zvišanje duhovniških plač!

Italijansko-turška vojska seveda še ni končala; pač pa je že zanimanje zanjo hudo ponehalo. Vzrok temu je zlasti zimski čas, v katerem odločilni vojaški koraki niso mogoči. Vsak dan

se poroča sicer o manjših praskah, pri katerih Italijani ne dosežejo ravno posebnih uspehov. Ali vse te praske nimajo odločilnega pomena. Medtem se vevlasti na tihem še vedno trudijo, da bi mirovna pogajanja dovedla do uspeha. Ali tudi v tem oziru se ne more ničesar odločilnega povedati. Na Turškem imajo tudi hude notranje politične boje in je prišla zopet nova vlada na krmilo. Italijanska vlada zopet je pričela na vse pretege tajiti, da se oborožuje ob avstrijski meji; ali avstrijska javnost navidezno prijatelstvu Italije nikdar ni verovala. Prepričani smo, da Italija i trozvezo edino v svoje sebične namene izrablja. Ali italijanske hinavščine bode tudi enkrat konec!

Dama

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, univa se edino z

„Steckenpferd“ lilije nim mlečnim milom (mamka „Steckenpferd“ d. Bergmann & Co. Lissa a. E. Kos za 80 h se dobi v vseh apotekah, drožerijah in trgovinah s parfumom itd.)

391

Občinske volitve v Loki pri Zidanem mostu.

(Izvirni dopis.)

Pred božičnimi prazniki, dne 21. in 23. grudnia 1911 vršile so se v občini Loka pri Zidanem mostu občinske volitve, katerih so se naprednjaki skupno z Nemci lev prvem volilnem razredu udeležili; v drugem in tretjem volilnem razredu pa so pripustili volilno bojišče liberalnim prvaškim petelinom in klerikalnim kandidatom. V drugem in tretjem razredu so zmagali z mnogimi nepostavnimi sredstvi prvaški liberalni petelinčki nad klerikalnimi kandidati, ki so do sedaj v občini gospodarili. V prvem razredu, kjer so seveda združeni liberalci in klerikalci z mnogimi nepostavnostmi in nasilnostmi kršili občinski volilni red, so sicer napredni kandidatje navidezno propadli; kajti napredni volilci so vložili ugovor proti veljavnosti občinskih volitev v prvem volilnem razredu, katerega mora občinski predstojnik sedaj predložiti c. kr. namestniji v Gradcu, ki mora občinske volitve v občini Loka pri

Zidanem mostu razveljaviti kot nepostavne, in bode skoraj gotovo občini zaukazalo, da se morajo vršiti nove občinske volitve v Loki.

Kakor se sliši, se je tudi s klerikalne strani vložilo ugovor proti veljavnosti občinskih volitev v drugem in tretjem razredu.

Omeniti še moramo, da so se kot **strastni prvaški agitatorji pri občinskih volitvah odlikovali**: asistent c. kr. priv. južne železnice Ivan Sterniša, pristav c. kr. priv. železnice Ivan Terzič, pristav c. kr. južne železnice Ernest Vargazon, ki je po ves dan stal pred voliščem v Loki, strastno agitiral, popisoval glasovnice s prvaško-liberalnimi kandidati, letal od volilca do volilca, tako da si je „znučal“ dvakrat v tem kratkem času svoje podplate. Tudi postajenačelnik Avgust Ludvik, rodom Čeb, ki pa je bil do sedaj nepristranski, se je pri teh volitvah vmešaval v agitacijsko delo.

Vidimo torej, da so bili glavni in najhujši agitatorji priteh občinskih volitev uslužbenci c. kr. priv. južne železnice in zatoraj **opozarjamo ravnateljstvo južne železnice**, da te svoje uslužbenke opozori na njih dolžnosti; drugače jih bode mo mi občani, ki plačujemo skoraj ves davek v občini, podučili in jim pokazali, da se ne damo od njih komandirati!

Dopisi.

Slov. Gradec. V prvaških listih, zlasti v znanem lažnjivem „Slov. gospodarju“ objavlja nekdo zaporedoma hujskajoče članke proti nemški šoli sploh in zlasti proti oni v Slov. Gradcu. Dotični hujskač se podpisuje sicer z lažnjivim priimkom „kmet“, ali mi vsi dobro vemo, da to ni kmet. Lažnik svari ljudi, da bi pošiljali svoje otroke v nemško šolo, češ da se tam ničesar ne pričujo in da izgubijo tam svojo vero. To je pač nesramna trditve! Ako bi „Gospodarjev“ dopisun ne hodil svoj čas v nemško šolo, bi se mu danes ne godilo tako dobro in bi moral mnogo težje svoj kruh služiti. In veri škoduje pa tudi tisti najbolj, kateri jo v politične namene izrablja. Nam je „Gospodarjev“ dopisun prav dobro znan; saj se krije njegova pisarija natanko s pridigo, ki jo je pred kratkem imel. Hujskač naj raje poneha s svojo gonjo proti prepotrebni nemški šoli, drugače mu bode mo brez ozira na levo in desno enkrat javno lažnjivo krinko raz obraza potegnili. Svaka sila do vremena, — in tudi naša potrpežljivost ima svoje meje. Ljudstvo pa ostane zvesto prepotrebni nemški šoli, brez katere nima nikdo prave bodočnosti.

Pravi kmet.

Sladkagora. Dragi „Štajerc“! Ker že dalje časa nisi od nas nikakega dopisa sprejel, si gotovo mislil, da je tudi nas župljane močno spanje prišlo, kakor je to že svoječasno od našega č. g. župnika Martina Krajnc „Štajerc“ poročal. Pa mi ne spimo, ampak smo molčali z nadejo, naj svet vidi, da smo mi Sladkogorčani mirni in složni med seboj. Pa ker našemu črnemu na umu bolnemu dopisunu v „Slov. Gospodarju“ ne da miru, smo prisiljeni tudi mi malo spregovoriti. „Slov. Gospodar“ je v štev. 53. in 54. leta 1911 prinašal dopise iz Sladkogore o izidu volitve župana tako neotesano, da kaj takega zamore le ta pisati, ki ima patent na laži in obrekovanja. Res je, da je bila volitev za župana dne 7. decembra. Prišli so vsi odborniki, pa v volilni lokal so prišli samo naši odborniki; nekaj omahljivec je šlo k tukajšnjemu trgovcu g. Blatniku, č. g. župnik je pa imel svoje volilce v kaplaniji. Volilci so bili na tri dele razdeljeni; ko je razvidil č. g. župnik, da mu slabo gre, se je pa kar umaknil ter s tem volitev župana preprečil, posebno ker je bil on vodja volitve. Vsled tega se je volitev na 16. decembra preložila. Do takrat je imel pa naš č. g. župnik dovolj časa za agitacijo; on je šel k vsakemu odborniku, le kamor se ni sam upal, je poslal zanesljivo osebo, da bi ja vsilil svojega kandidata za župana. Č. g. župnik nas je imel za cucke; tako se je izrazil dan pred volitvijo pri enem naprednem odborniku. Rekel je namreč: „Jutri boste vsi cucki prišli voliti!“ Da bi ta beseda ne segla do žaljenja časti, je še

Od revolucije na Kitajskem.

Mesece sem že traja krvava revolucija na Kitajskem in ustaši so ostali večidel zmagoviti. Vršijo se sicer mirovna pogajanja med poslanci mandžuhovske dinastije, a na drugi strani se je cesarja že odstavilo in republiko proglasilo. Japonska in tudi druge vevlasti so pripravljene, da varujejo v slučaju potrebe življenje in imetje svojih na Kitajskem živčih podanikov. Cesarska garnizija v Kinčavu se je upornikom podala. Istotako so uporniki napadli in zavzeli mesto Hankau. To mesto je večidel pogorelo in naša slika kaže (zgoraj) Hankau v plamenih. Zanimivo je, da so uporniki bolj držali človečanskih določil in da so bili mnogo manj krvočni, nego cesarski vojaki. Le v slučajih ropa in požiga so bili nevmisljeni. Koga so zasačili pri ropanju, tega so takoj na smrt obsodili. Tako vidimo tudi na naši sliki spodaj kitajskega roparja, ki so ga uporniki vjeli, obglavili in mu položili odbito glavo med noge. Tako so mrliča v svarilo ležati pustili.

